

Τό ταξί

Κάθε φορά που πρόκειται να ταξιδέψω από την μια πόλη στην άλλη με ταξί πάντα αναρωτιέμαι πριν μπώ στο αυτοκίνητο.

"Αραγε θάναυ από τὰ όμιλητικά ταξίδια ή από τὰ άμίλητα; Και σπεύδω νά εξηγηθώ: Τὰ ταξίδια με τὰ μικρά ταξί τὰ πενταθέσια (ή έξαθέσια για τήν άκρίβεια, μιὰ και ή ταξίτζης συνήθως βάζει δυο στο μπροστινό κάθισμα) τὰ χωρίζω σε δυο κατηγορίες:

1) Σ' εκείνα που ή άτμόσφαιρα γίνεται οικεία φιλική, και όπου μέσα στη μισή μιὰ ώρα που μεσολαβεί θίγονται και συζητούνται ποικίλα θέματα, όπως ή καιρός ή ήδίκη άσφάλεια, οί εξετάσεις τών γυμνασίων, άκόμη και τή Κυπριακό πρόβλημα.

2) Στὰ ταξίδια όπου ή άτμόσφαιρα είναι από τήν πρώτη μέχρι τήν τελευταία στιγμή παγωμένη πνιγηρή, βουθή (με μοναδική εξαιρεση τή ραδιόφωνο, που ξελαρυγγίζεται).

—Πολλές φορές αναρωτήθηκα, που άραγε νά όφείλεται ή έπιτυχία ή ή άποτυχία ένός ταξιδιού. Είναι κάτι σαν τήν έπιτυχία ή τήν άποτυχία ένός πάρτυ, άς πούμε μιās συγκέντρωσης με άγνωστα πρόσωπα. "Αν βρεθεί κάποιος νά κάνει τήν άρχή, ν' άνοιξει μιὰ κουβέντα, όλοι ή οί περισσότεροι εύτυχισμένοι συμμετέχουν. Άντίθετα, αν αυτός ή κάποιος δέν υπάρχει ή καθένας βυθίζεται στη σιωπή του, στις σκέψεις του ή ψιθυρίζει τόν σκοπό του ραδιοφώνου. Και μόνο όταν πλησιάζουν στον προορισμό τους ή οδηγός βγάζει τόν καθένα από τή ρέμβη του:

«Πού θά κατέβετε»;

Και ξαφνικά συνειδητοποιούμε ότι τή ταξίδι τέλειωσε ή καθένας λέει ένα ξερό χείρετε και πάει στη δουλιά του.

—Τὰ ταξίδια με τὰ λεωφορεία είναι κάτι άλλο. Εκεί ταξιδεύει πολυς κόσμος, ή καθένας κάνει ή δέν κάνει παρέα τή πολυ με τόν διπλανό του. Τή ταξί όμως, ή μικρός χώρος, έχει άλλες άπαιτήσεις. "Η μιλάς ή δέν μιλάς. "Η άπευθύνεσαι σ' όλους ή σε κανένα.

—Καμιά φορά ή εύτυχής σύμπτωση τή φέρνει έτσι που μέσα στο ταξί βρίσκεις κάποιον γνωστό. Δέν λέω φίλο, απλώς ένα παλιό συμμαθητή του δημοτικού ή ένα υπάλληλο σ' ένα κατάστημα που συχνάζεις άς πούμε. Τότε τὰ πράγματα αλλάζουν, ή πάγος διαλύεται από τήν πρώτη στιγμή και οί ύπολοιποι δέν έχουν παρά νά κάνουν μιὰ μικρή προσπάθεια για νά εισχωρήσουν στη κουβέντα.

—Κάποτε δέν λέω, στο ταξί άποζητάς μιὰ ώρα αυτοσυγκέντρωσης σιωπής. Και, όταν οί άλλοι τριγύρω σου έχουν ήδη δημιουργήσει μιὰ άτμόσφαιρα τουλάχιστο κουβέντας νοιώθεις άσχημα νά μη συμμετέχεις, μη σε πάρουν για σνόμπ. Και σ' αυτήν όμως τήν περίπτωση υπάρχει ή λύση. Γύρε αναπαικτικά πίσω, κλείσε τὰ μάτια σου και... κάνε τόν κοιμισμένο.

"Όλοι θά σεβασθούν τή σιωπή σου και... θά σ' άφήσουν ήσυχο.

—Και στο κάτω κάτω αν τή θέμα γίνεται ένδιαφέρον, αν για παράδειγμα μιλούν για τισ πρόσφατες πλήμμυρες τής Λευκωσίας και σε γαργαλά ή δική σου έμπειρία που βρέθηκε βουτηγμένος ως τὰ γόνατα στο νερό έν μέση όδω, άνοιξε τὰ μάτια σου, χασμουρήσου και πές, κάπως άδιάφορα.

—Πού νά με βλέπατε έμένα! "Ως τόν... λαιμό στο νερό. Λίγο έλειψε νά πνιγώ!

Τότε όλοι θά στοαφούν έκθαμβοι και για ένα δεκάλεπτο θά είσαι ή βασιλιάς τής κουβέντας στο ταξί ..